

# LAUREÁTI PRAŽSKÉHO JARA 1974



STEREO  
1 11 1858 G

## CAMILLE SAINT-SAËNS

op. 168

### SONÁTA E DUR

pro fagot a klavír

I. Allegretto moderato —

II. Allegro scherzando —

III. Molto adagio (att.) — IV. Allegro moderato

**JIŘÍ SEIDL / fagot**

**PETR ADAMEC / klavír**

## PAUL HINDEMITH

[1938]

### SONÁTA

pro fagot a klavír

I. Leicht bewegt (Lehkým pohybem)

II. Langsam. Marsch. Beschluss. Pastorale-Ruhig

Zvolna. Pochod. Závěr. Pastorale-Klidně)

**LUMÍR VANĚK / fagot**

**PETR ADAMEC / klavír**

## CARL MARIA von WEBER

op. 48

### GRAND DUO CONCERTANT

pro klarinet a klavír

I. Allegro con fuoco — II. Andante con moto

III. Rondo. Allegro

**BOHUSLAV ZAHRADNÍK / klarinet**

**ZORKA ZICHOVÁ / klavír**

HUDEBNÍ REŽIE PAVEL KÜHN • ZVUKOVÁ REŽIE ST. SÝKORA • TECHNICKÁ SPOLUPRÁCE VLADIMÍR KRAFFER, JAROSLAV ZACH A VLADIMÍR NOVÁK • NAHRÁNO V LISTOPADU A PROSINCI 1975 V PRAŽSKÉM STUDIU DOMOVINA

Jiří Seidl se narodil 23. VI. 1946 v Praze, v muzikantské rodině. Jako většina dětí hrál nejprve na klavír, než našel zalíbení v nástroji svého otce, jenž byl fagotistou v Moravské filharmonii. Hru na fagot pak vystudoval (od roku 1961) na pražské konzervatoři u profesora Karla Pivoňky. Ihned po absolutoriu v roce 1966 — ve 20 letech — byl přijat do orchestru České filharmonie, kde působí nyní jako 1. fagotista. Současně pokračoval ve studiu svého nástroje na Akademii múzických umění (v letech 1966—68, rovněž u prof. Pivoňky). Po dokončení akademie vystudoval ještě postgraduálně pedagogiku a psychologii (jako doplněk k speciální aprobaci pro odborné vyučování).

Vedle své činnosti v ČF se věnuje Jiří Seidl sólové i komorní hře, hraje v různých komorních ansámblech. Dva roky (po dobu trvání souboru) byl členem Dechového kvinteta filharmoniků, s nimiž nahrával v rozhlase a dvakrát s nimi účinkoval na festivalu Salzburger Festspiele. V současné době pravidelně spolupracuje se souborem Collegium musicum Pragense (nahrál s ním komorní repertoár v rozhlase a na gramofonové desky).

V roce 1970 byla poprvé uspořádána soutěž ve hře na dechové nástroje v Chomutově; Jiří Seidl se stal jejím prvním laureátem v oboru hry na fagot. Podruhé vyhrál tuto soutěž (s Lumírem Vaňkem společně I. cena) roku 1974. V témže roce pokračoval pak úspěšně v Dechové soutěži Pražského jara, z níž si (opět společně s Lumírem Vaňkem) odnesl titul laureáta, I. cenu a cenu Rady národního výboru hl. m. Prahy pro nejlepšího československého kandidáta.

Další významný úspěch následoval roku 1975 v Mnichově, kde získal v Mezinárodní hudební soutěži II. cenu (I. cena nebyla udělena). Na koncertě vítězů tam zahrál Pauerův koncert pro fagot a orchestr.

Jiří Seidl disponuje bohatým repertoárem zabírajícím širokou paletu stylů a rozmanitých autorů (od Mozarta, Vivaldiho, Webera, Saint-Saënsa k Pauerovi, Apostelovi ad.).

Další z našich laureátů, LUMÍR VANĚK, je původem z Moravy. Narodil se 30. VI. 1944 v Horní Lhotě na Opavsku, v rodině, kde byla hudba samozřejmostí, patřící k dennímu životu. Od dětských let byl muzikou obklopen. Měl k tomu štěstí, že ve škole měli ještě pana řídícího, u něhož podle staré dobré kantorské tradice patřily k vyučovacímu předmětu i housle a hra na klavír. Jeho zájem o nástroje dechové zase podněcovala prakticky „rodinná“ dechovka, složená většinou ze samých „strýců“. Hlavně prý toužil hrát na něco, co by mělo hodně klapek. Když mu bylo 8 let, přišel táta s křídlovkou a potom s lesním rohem. Se svým vytoženým nástrojem s mnoha klapkami se pak seznámil ve 14 letech a už mu zůstal věrný. Po konzervatoři v Brně (od 1958) a v Ostravě pokračoval dále ve studiu na pražské AMU ve třídě prof. Karla Pivoňky.

Po absolutoriu (1968) nastoupil do Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého. Po tříletém působení v orchestru Národního divadla je od roku 1973 členem Symfonického orchestru hl. m. Prahy (1. fagotista). Současně působí v komorních souborech (Pražské dechové kvinteto, Dvořákův komorní orchestr vedený Vladimírem Váškem). Spolupracuje také v triu se skladatelem Petrem Ebenem (klavír) a Jiřím Kaniakem (hoboj) v pořadech „Petr Eben s přáteli“.

Ještě jako posluchač AMU účastnil se Lumír Vaněk mezinárodních soutěží. První jeho zahraniční trofej bylo čestné uznání z maďarské soutěže v Budapešti (1965), ze Ženevy (1967) si přivezl medaili a diplom s titulem laureáta. Úspěchy z mezinárodních soutěží rozmnožil r. 1968 o 2. místo v Dechové soutěži Pražského jara. Při následujícím konkursu Pražského jara — r. 1974 — dobyl už Vaněk (společně s Jiřím Seidlem) I. cenu, titul laureáta a cenu Rady národního výboru hl. m. Prahy pro nejlepšího československého kandidáta.

BOHUSLAV ZAHRADNÍK (narozen 23. VI. 1947) pochází z Třešňového Újezdce u Prachatic, z kraje pověstného muzikantskou tradicí. Na klarinet začal hrát v roce 1960 na hudební škole v Třeboni a za dva roky byl už řádným studentem s profesionálními cíli na plzeňské konzervatoři u profesora Vacovského. Po absolutoriu dále studoval na pražské Akademii múzických umění (u profesora Vladimíra Říhy, v letech 1968—1972); studium zakončil provedením náročného Koncertu pro klarinet a orchestr od Rudolfa Kubína, za doprovodu Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK. Ještě za plzeňských studií vstoupil do živé orchestrální praxe, kde se plně osvědčoval a tříbil své zkušenosti jak v operním orchestru plzeňského Divadla J. K. Tyla, tak v symfonickém orchestru plzeňského rozhlasu. Po úspěšném konkursu do České filharmonie roku 1972 je členem našeho prvního symfonického tělesa.

V roce 1970 se poprvé účastnil interpretační soutěže v Chomutově a získal II. cenu (I. neudělena). Vítězství v příští soutěži roku 1974 vedlo pak přímo k účasti na Dechové soutěži Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro. Na tomto mezinárodním soutěžním fóru si vydobyl I. cenu a titul laureáta. Kromě hlavní ceny mu byla udělena cena Českého hudebního fondu za nejlepší provedení československé soudobé skladby (byla jí Partita piccola Josefa Páleníčka) a cena Rady národního výboru hl. m. Prahy vypsaná pro nejlepšího domácího kandidáta.

Vedle své činnosti v ČF spolupracuje Bohuslav Zahradník i s Čs. rozhlasem (nahrál např. všechna klarinetová díla C. M. Webera, Kramářův Dvojkonzert a další skladby s orchestrem, s komorními soubory i s klavírem). Spoluúčinkuje také na koncertech předních komorních souborů a pravidelně pracuje s profesorkou AMU Zorkou Zichovou.